

Срещата на царь Симеона съ византийския императоръ.

Отъ Н. Мавродиновъ

Великиятъ царь Симеонъ държалъ всъкога византийците въ трепетъ и страхъ. Когато въ 923 год. избухнало възстание въ далечните западни покрайнини на българската държава—въ Хърватско и западна Сърбия, той щътъ да сключи премирие съ тѣхъ, за да може спокойно да потуши възстанието. Въ началото на септемврий голъмата му войска тръгнала въ походъ къмъ Цариградъ. Яздѣли най-напредъ конниците разузнавачи. Конете имъ били високи и тънки буйни коне, които едва стъпвали на земята и пръхтели. На нѣколко часа пѣтъ следъ тѣхъ идѣла останалата конница съ леки и дълги копия, облѣчена съ брони и съ свѣтещи отъ слънцето шлемове на главите. Ето и самъ великиятъ царь предшествуванъ отъ тръбачи съ дълги медни тръби, възседналъ на най-стройния и най-игривия отъ всички коне въ царството. Той се любувалъ на хубавия денъ, дрехите му блестѣли отъ злато и скъпоценни камъни. Лицето му е било строго и благо едновременно. Коньтъ играелъ, мѣталь дългата си грива, цвиленето му се чувало по широкото тракийско поле. Следъ него вър-

вѣли голъмата и страшна българска войска. Редиците й нѣмали край.

Крепости следъ крепости изпращатъ дарове на царя. Знатни велможи го посрѣщатъ съ соль и хлѣбъ—въ знакъ на подчинение. Одринъ е вече задъ гърба на войската. Царскиятъ походъ се приближава до Цариградъ. Византийските войски обвзети отъ ужасъ бѣгатъ предъ Симеоновите конници и се скриватъ задъ високите стени на Цариградъ. Хилядите жители на византийската столица сѫ въ паника. Какво мисли да прави Симеонъ? Императорътъ Романъ Лакапинъ е въ треска. Дали великиятъ български царь не иде да превземе Цариградъ? Ето българските войски сѫ предъ високите стени. Свитата на Симеона, пише единъ старъ лѣтописецъ, е била построена въ редове, отъ които едни имали златни щитове и копия, други—срѣбрни, а нѣкои били украсени съ другъ родъ оръжие, всички пѣкъ били облѣчени въ желѣзни брони. Тѣ обиколили Симеона и го приветствуvalи като императоръ. Симеонъ изпратилъ да повикатъ патриарха Николай Мистикъ. Като говорилъ съ него, той му казалъ, че не